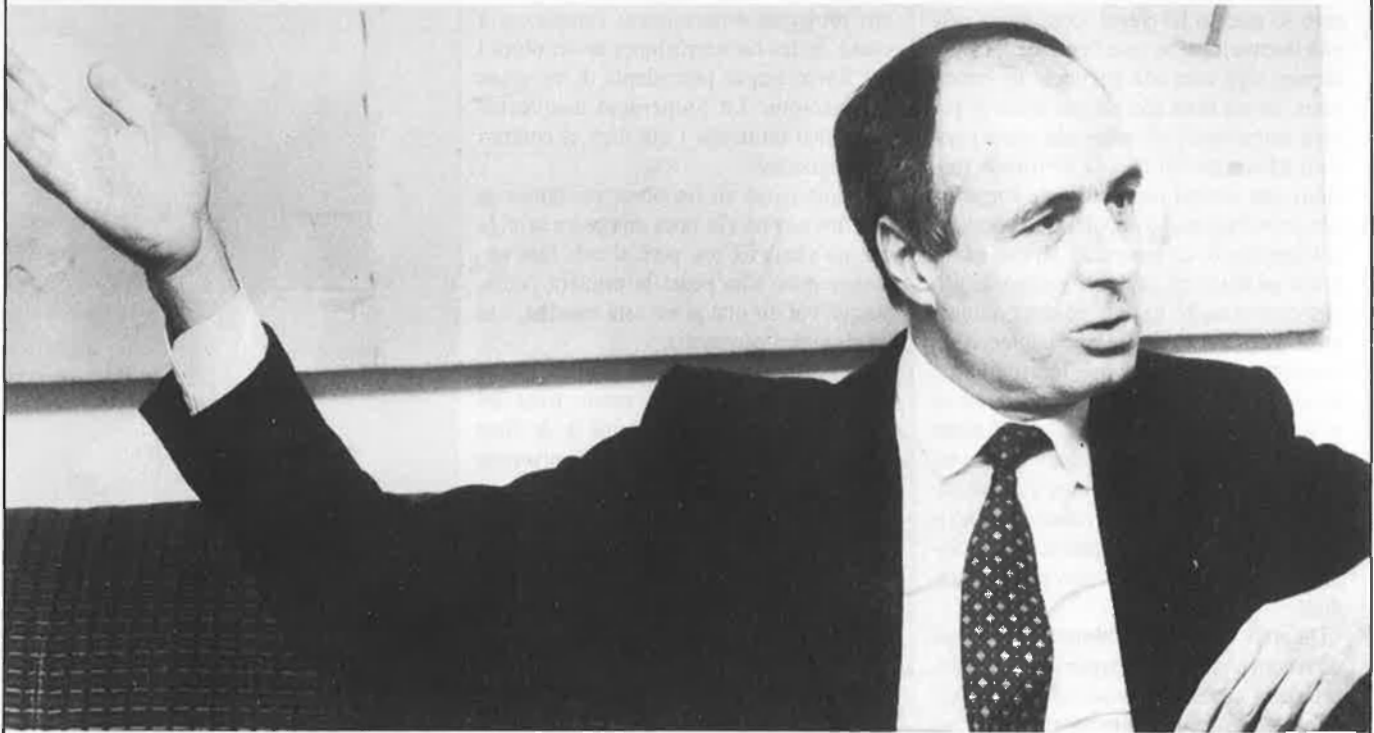

Eugeni Burriel, nou conseller d'Obres Públiques de la Generalitat valenciana

Lluny de la política-ficció

Prudent, es nega a entrar en les circumstàncies que han voltat el seu nomenament com a nou conseller d'Obres Públiques de la Generalitat valenciana en substitució de Rafael Blasco i fa un repàs a set anys en què ha estat el representant del govern central entre els valencians.

«Hauré de fer una mena de reconversió en preocupacions i en moltes altres coses».

RAFA GIL

Governador civil de València des de 1982, delegat del govern al País Valencià des de 1984, Eugeni Burriel (València, 1945) és el nou conseller d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports de la Generalitat valenciana, càrrec en què substitueix Rafael Blasco Castany, cessat pel president Joan Lerma en una operació política poc clara i on la justícia té l'última paraula.

Catedràtic de Geografia des de fa disset anys ha passat per Canàries i per les universitats autònomes de Madrid i de Barcelona -on va ser degà de la facultat de Lletres i on aprengué a parlar la llengua d'aquest país "amb accent barceloní" segons confessa- i per la universitat de València. Home dialogant, se sent sobretot orgullós d'haver col·laborat en el millorament de la convivència entre els valencians -tan cris-

pada i violenta durant els primers anys de la transició- així com de l'assentament de la figura i funcions del delegat del govern i de la coordinació del seu paper amb el d'altres instàncies autonòmiques i locals.

Les aigües de la política estan tèrboles i mogudes. ¿Com se sent per les circumstàncies en què s'ha produït el seu nomenament com a conseller d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports?

Jo sóc un home que em dedique a treballar, a desenvolupar la responsabilitat pública que el meu partit considera en un moment determinat que puc fer i no tinc perquè preocupar-me d'altres coses de moment. El secretari general del PSPV-PSOE i president de la Generalitat, Joan Lerma, em va demanar que em fera càrrec de la conselleria, li vaig dir que sí -sempre que els responsables del càrrec que jo tenia en

aquells moments ho acceptaren- i no vull pensar en "abans de" la data del 29 de desembre, sinó "a partir de" la data aquesta. El que importa realment als ciutadans és la faena que anem a fer.

No obstant això, ¿afronta aquesta nova responsabilitat amb les mans una mica lligades o amb tota la il·lusió d'una estrena?

No, no, jo sempre faig la meua faena amb molta il·lusió. Potser peque inclús de tenir massa il·lusió, i és que pense que si no és així no paga la pena. És evident, però, que haguera estat més agradable arribar a la conselleria diguem-ne en una "transició normal" i no enmig de les actuals circumstàncies. Ara qualsevol decisió, nomenament, contracte, etc, serà vist amb un altre sentit, però jo intentaré que això siga secundari.

Vostè ha estat governador civil de València des de desembre de 1982 i delegat del govern central...

Del govern d'Espanya...

Bé, del govern d'Espanya al País Valencià...

A la Comunitat Autònoma Valenciana, legalment. No és que m'importe el nom, però legalment és aquest...

Bé, doncs del govern d'Espanya a la Comunitat Autònoma Valenciana...¿Com haurà de canviar ara el seu plantejament, el seu punt de vista, ja que ara forma part d'un govern autonòmic?

Canvia, evidentment, el punt de vista, però jo mai no he cregut -com molta gent està intentant veure- que l'estat de les autonomies siga com una pel·lícula de bons i roïns, on els bons són els que estan al govern autonòmic i els roïns són els del govern d'Espanya. Hi ha una divisió de funcions -per moltes raons- dins de l'organisme de representació popular que consagra la Constitució: un govern local, que administra un municipi, amb unes responsabilitats concretes; hi ha uns governs autonòmics amb uns territoris que engloben un conjunt de municipis i que tenen un altre nivell de competències, i després hi ha un govern del conjunt de l'estat que té altres competències, però que afecta tot un territori on estan les autonomies i els municipis. Jo crec que hi ha d'haver un principi de repartiment de competències funcionals en raó d'un millor servei als ciutadans.

Dit això, crec que hauré de fer una mena de reconversió en preocupacions i en moltes altres coses que estarà afavorida perquè el govern autonòmic a què m'he incorporat té el mateix projecte polític que el govern d'Espanya i per tant, les idees, les perspectives, el projecte, són similars. Evidentment, hauré de defensar els plantejaments d'aquest govern en allò que tinga d'encontre o enfrontament amb el govern d'Espanya.

Vista la seua llarga trajectòria com a delegat del govern, ¿ara serà més comprensiu amb els requeriments dels ciutadans que representa o entendreà més les raons que en cada moment done el govern central?

Jo, com a delegat del govern, havia d'acceptar totes les decisions d'aquest govern, però això no vol dir que estiguera d'acord en tot. És evident que ara que forme part del govern autonòmic he de defensar l'aspecte del problema que posa de relleu el meu govern.

Hi ha alguns grans temes d'infraestructures públiques, com ara les obres de la

presa de Tous i per a regular el Xúquer i el Segura que sí que són competència del govern central i de les quals, set anys després de la pantanà, encara no s'ha posat ni una pedra.

Aquests temes s'han de tractar amb seriositat i hem de defugir de demagògies, perquè hi ha una sèrie de limitacions tècniques inevitables. En el cas de la presa de Tous calia afrontar un pla conjunt de defenses del Xúquer que no existia, un estudi global de la Ribera que és impossible fer en menys de dos anys. És el mateix cas de les obres previstes en el riu Segura. El segon pas és la redacció dels projectes, uns projectes especialment complexos a causa de les característiques de les obres i per haver tingut precedents de diverses inundacions. La preparació d'aquestes obres duu un temps i qui diga el contrari és un ignorant.

El que passa en les obres públiques és que fins que no s'hi posa una pedra sembla que no s'haja fet res, però el més fàcil comença quan s'ha posat la primera pedra, perquè vol dir que ja tot està estudiat, i hi ha els diners necessaris.

La prova és que el 87 vam dir que el pla estava fet i en el 89 estan totes les obres en marxa, i per exemple la de Tous està adjudicada i es posaran les primeres pedres d'ací a alguns dies.

El que no es pot negar és que set anys són molts anys per a posar en marxa unes obres tan necessàries i és lògic que els valencians tinguem la sensació que s'hauria d'haver anat més de pressa.

Jo crec, però, que el govern d'Espanya hi ha tingut una gran sensibilitat i malgrat les dificultats pressupostàries del període 82-85, el cert és que les obres de defensa del Xúquer i del Segura han estat prioritàries des del primer moment.

En la passada cimera empresarial d'Oriola es va posar de manifest la insuficiència de les inversions del govern central en relació a les necessitats del país i al grau de desenvolupament econòmic valencià...

Les inversions en infraestructures mai no són suficients, però jo crec que les inversions que s'han fet són les adequades, encara que tots els governs -els autonòmics, els locals i el de l'estat- arribem amb una miqueta de retard a respondre a la dinàmica i necessitats socials i econòmiques.

Vostè, com a responsable de les forces d'ordre públic, ha estat especialment criticat per l'actuació de la policia durant les mobilitzacions contra la reconversió de Sagunt i, darrerament, amb motiu de les manifestacions dels Serrans contra el

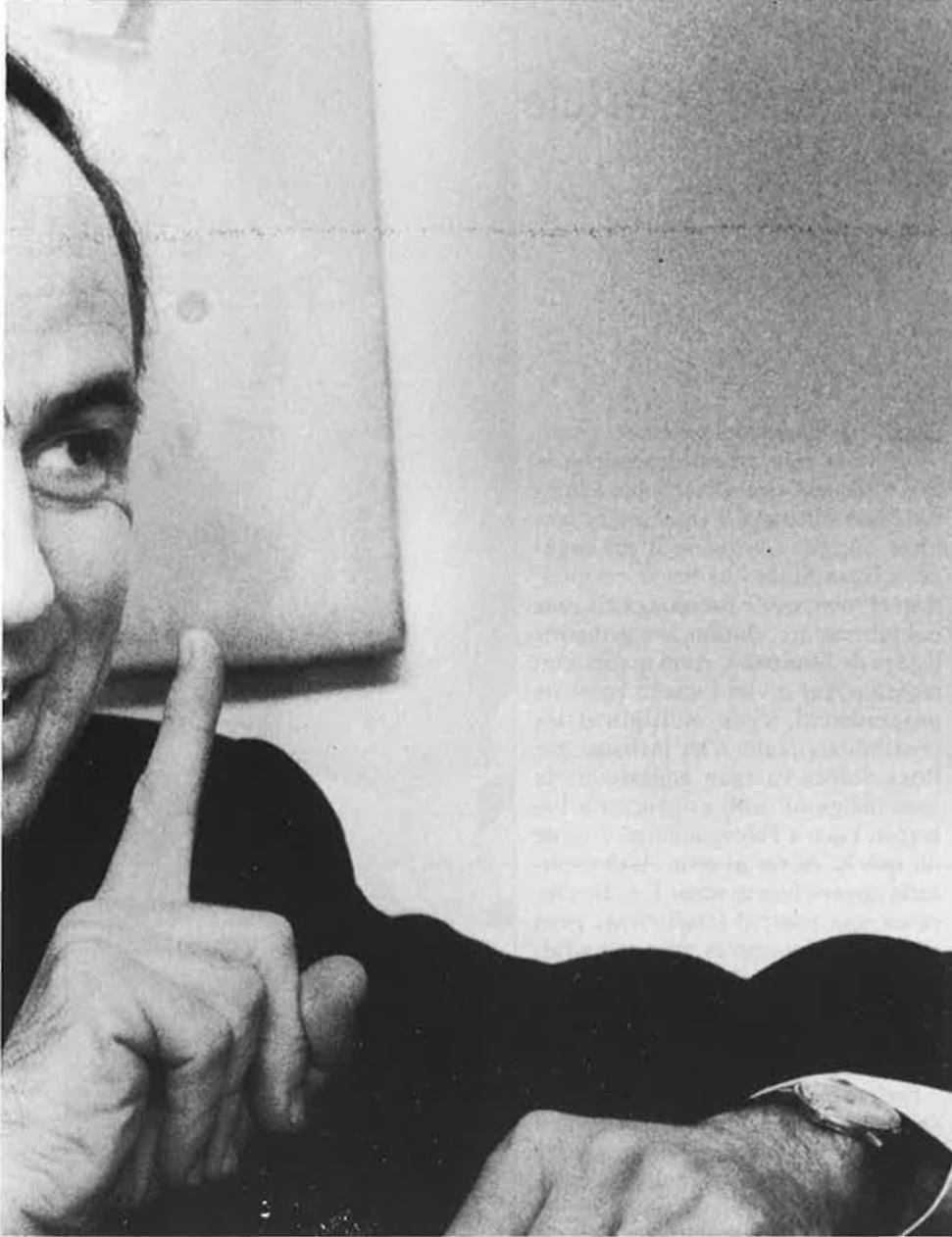

«En infraestructures, crec que les inversions que

magatzem radioactiu. ¿No hi ha diferència entre l'actuació de la policia quan el responsable és un socialista com vostè i, per exemple, durant el règim anterior?

Això és absolutament diferent i ha de quedar molt clar que la utilització de la força en defensa de la legalitat democràtica -de les lleis democràtiques vigents- no té res a veure amb la utilització de la força durant la dictadura.

Per exemple, si hi ha un grup de gent asseguts i tallant una carretera per on han de circular milers de persones i s'intenta de moltes maneres convèncer-los que això no pot ser, que estan fent un dany a moltes persones i que incorren en un delictes, al final, l'únic remei -que no l'ha decidit el de-

RAFA GIL

s'han fet són les adequades».

legat del govern, sinó la societat- és que intervinguen aquells que tenen la capacitat per la força de normalitzar la situació. Això costa d'entendre, però és prou veure com actua la policia en els països més democràtics per a comprovar que no tenen comparació amb la suavitat amb què actuen ací les forces d'ordre públic.

Vull destacar que durant aquests set anys, poquíssimes, poquíssimes vegades es va donar l'ordre de càrrega de la policia i ja que anomena el cas de Sagunt li diré que tinguérem situacions de violència molt menys greus que les que es produïren a altres llocs d'Espanya, com ara Galícia, Cadis o Bilbao.

És cert també que tocant a la qüestió de

l'ordre públic o a la seguretat ciutadana és impossible quedar bé: sempre hi ha delictes i és impossible respondre per l'actuació individual de cada membre de les forces d'ordre públic.

En el conflicte de la recepció de TV3 al País Valencià vostè ha tingut un paper destacat, ja que després de més de tres anys de permissivitat va enviar les forces de la Guàrdia Civil a tancar els emissors del Bartolo i Perentxisa...

En aquest tema hi ha una equivocació molt gran: l'ordre de tancar-los no la va donar mai la delegació del govern ni s'hi va enviar la Guàrdia Civil. Les competències per a tancar les televisions sense concessió administrativa són del director ge-

neral de Telecomunicacions i la Guàrdia Civil hi va anar com a força que acompanyava el funcionari de Telecomunicacions que executà l'ordre de precintat les instal·lacions.

Aquest és un tema que mai no m'ha resultat agradable. Jo sempre he dit que jo no tinc cap inconvenient que es vegi totes les televisions del món, però és cert que totes les forces polítiques -incloses les més nacionalistes- van aprovar en el Parlament espanyol la Llei de Tercers Canals en la qual es diu que el territori d'emissió de les televisions autonòmiques és exclusivament el territori de la comunitat autònoma respectiva. Podem tenir actituds permissives en moments determinats, però l'única solució passa per trobar-ne una cobertura legal.

Però és una qüestió de llibertat de comunicació...

Jo no crec que siga un problema de llibertat de comunicació. Crec que bàsicament és un problema de legalitat i que hi ha una distribució de l'espai radioelèctric que s'ajusta a unes concessions administratives. Jo sempre m'ho he plantejat com una qüestió de legalitat i he tingut disgustos amb molts amics, valencians i de més al nord també, que pensaven que jo era una mena de repressor de la TV3. Jo crec que s'han convençut que no era així, que feia la faena que em tocava i que hi he estat prou, prou comprensiu.

El debat que s'ha encetat arran del posicionament del Parlament de Catalunya sobre el dret a l'autodeterminació ¿és, potser, una de les últimes assignatures pendents o tabús del procés democràtic?

Jo sí que pense que potser és un tabú, el que no sé és per a qui és un tabú...si ho és només per al govern d'Espanya o també per a altres. Jo mai no he cregut en els nominalismes. Crec que ens preocupem molt i no estic disposat a ficar en batalles nominalistes els ciutadans, per tant no entre en aquest tema.

Després de l'allunyament polític de Ciprià Ciscar i de Rafael Blasco ¿el seu nou protagonisme pot ser considerat com el primer pas del seu partit per a configurar un possible recanvi o alternativa al secretari general Joan Llerma?

Això és política-ficció i no té cap sentit. Durant set anys he fet una tasca concreta i ara n'encete una altra, precisament a requeriment de Joan Llerma. Va ser ell, i no cap altre, qui em va demanar que assumira aquesta tasca, de manera que qui veja altres fantasmes s'equivoca.

Josep Ramon Lluch